

РЕШЕНИЕ

№ 2513

гр. София, 14.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57 състав, в публично заседание на 07.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **10473** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 АПК вр. чл. 197 ал.1, т.3 ЗМВР.

Депозирана е жалба от държавен служител младши инспектор А. К. П. [ЕГН] срещу Заповед № 332з.638 от 12.08.2019г. на Зам. Началник на ОПП СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ на държавен служител в СДВР за срок от 6 (шест месеца).

Ответника – Зам. Началник на ОПП СДВР, не се явява, не се представлява.

Жалбоподателят А. К. П. не се явява, не се представлява, постъпила е молба от адв. Р. Т. САК, в която сочи че не възразява да се даде ход на делото в нейно отсъствие. Депозира молба за заплащане на разноски по списък, но съдът в ОСЗ констатира, че няма приложен такъв списък.

Жалбата е допустима, подадена в срок, от лице с правен интерес. По същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

От фактическа страна съдът установи следното :

С обжалваната заповед е прието, че А. К. П. [ЕГН], автоконтрольор I степен група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи на 31.01.2019г. за времето от 19.00ч. до 07.00ч. на 01.02.2019г. съгласно ежедневната ведомост с рег. №4332р- 3012/2019г. е назначен в наряд като патрул за пътен контрол ППК КПП- 54 със служебен автомобил „Кия С.“ с рег. [рег.номер на МПС] . На

31.01.2019г. в 19.34ч. не е докладвал за извършено на 31.01. 2019г. от 19.34 нарушение от водача П. К., който извършва манипулация на монтираната в служебен автомобил „Кия С.“ с рег. [рег.номер на МПС] АИС ВПК. Прието е в заповедта, че с деянието си е осъществил нарушение на чл. 83 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерство на вътрешните работи, утвърден със заповед №8121з-348/25.07.2014г., а именно -Държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване, за което на основание чл.200,ал.1,т.12 от ЗМВР му е наложено оспорваното наказание. По делото са приобщени справки за извършена проверка, съгласно която различни служители са привеждали автомобилите в движение по такъв начин, че да заглушават и блокират наличните в автомобила камери и записващи устройства. В протокол рег.№4332р-15371/22.04.2019г. са обсъдени видео файлове, снето е тяхното съдържание, според които различни служители „запалват принудително двигателя на автомобила със скоростния лост, включвайки на по – висока предавка.“ Жалбоподателят не е сред цитираните служители. В дадени от него писмени обяснения, той сочи, че не е видял мл.инспектор П.К. да извършва дейност, която да противоречи на ВПК-2, в друго обяснение твърди, че са посетени две ПТП-та, които са били отработени. В същото време по делото е наличен отговор на писмо, който е адресиран до Директора на Главна дирекция „Национална полиция“, в което се казва: „във връзка с писмо рег.№ 3286р-4759/29.01.2019г. по описа на ГДНП относно изясняване на факти и обстоятелства довели до възникване на технически проблеми с акумулаторни батерии, инсталирани на служебни автомобили с рег. [рег.номер на МПС] и рег. [рег.номер на МПС] , Ви уведомяваме, че след направен анализ на графичните изображения от ПТА логер устройства и проверка относно позиционирането (GPS) на горесцитираните автомобили във времевия диапазон от 13:15ч.на 22.01.2019г. до 11:18ч. на 25.01.2019г. служител на ДКИС и представител на фирма „С.“стигнаха до заключение, че при движение на автомобилите акумулаторните батерии, намиращи се в багажния обсег, не получават необходимия заряд. За отстраняване на проблема е необходимо да се инициира работна среща с представители на фирма „С.“,фирма „С.“ , фирма „К.“.С други думи към момента на проверката не е ясно дали се касае за технически проблем или за умишлени действия.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достига до следните правни изводи:Съобразно изричната разпоредба на [чл. 145, ал. 1 от АПК](#) от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка по законосъобразността на акта, Съдът намира следното:На А. К. П. е наложено дисциплинарно наказание по [чл. 197, ал. 1 т. 3 от ЗМВР](#)/порицание/, поради което Съдът приема, че органът-издател на обжалваната заповед / Зам-началник на ОПП-СДВР е компетентен орган по силата на закона /[чл. 204 т. 3](#) вр. [чл. 37, ал. 1 т. 1 от ЗМВР](#)/.Заповедта е издадена в писмена форма съгл. общата норма на [чл. 59, ал. 1 от](#)

[АПК](#), като съдържа реквизити по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), вкл. правни основания. Съдът намира обаче, че заповедта е издадена при липсата на посочени фактически основания, което я прави немотивирана и съгл. трайната практика на ВАС това е достатъчно основание за отмяната ѝ като незаконосъобразна. В заповедта като фактическо основание е посочено, че не е докладвал за извършено от водача П. К. нарушение. Съгласно чл. 194, ал. 4 ЗМВР обаче дисциплинарната отговорност е лична. На практика се твърди дисциплинарна отговорност от П. за нарушение, което е вменено на К.. По преписката не са ангажирани доказателства на К. да е било наложено дисциплинарно наказание. Твърди се, че има нарушение на Етичния кодекс по смисъла на чл. 83, според който държавният служител не прикрива доведено до знанието му правонарушение или такова, на което е свидетел, като предприема необходимите действия за неговото предотвратяване, пресичане и разкриване. На първо място няма никакви доказателства, че А. К. П. е знаел, че се извършва правонарушение/ било е доведено до знанието му или е бил свидетел на такова./Знанието му се презумира, поради факта, че е бил на смяна със служителя, за който се твърди, че е извършвал манипулиране на записващите устройства. Нещо повече видно от писмо от месец май/ на стр. 43 от делото / от Зам- Началник на отдел „Пътна полиция“ -СДВР до фирма „С.“ той поставя въпроса дали при прекъсване работата на двигателя от контактния ключ по време на движение на служебен автомобил „К. С.“, връщането му в позиция/контакт/и стартиране на двигателя принудително, чрез запалване на висока предавка /скорост/, без това да става с контактния ключ, нарушава функционалността на системата за видеонаблюдение на пътен контрол, монтирана в служебния автомобил и преустановяване ли се възможността да бъде извършен видео и аудио запис. Посочените действия водят ли до увреждане на системата за видеонаблюдение на пътен контрол, монтирана в служебен автомобил К. С.“. Следователно без да е категорично установено, че описаното по-горе действие, за което се твърди че е извършено от К. на база видеофайлове води до увреждане на системата за видеонаблюдение на пътен контрол, монтирана в служебен автомобил К. С., се презумира, че А. К. П. трябва не просто да го е забелязал, а и да е категоричен, че се касае за правонарушение, а именно че по този начин се извършват „действия, водещи до повреждане и/или нарушаване на работоспособността на системите“- което е забранено съгласно Заповед №8121з-1155/01.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи и да го докладва. Дисциплинарно наказващият орган вменява вина въз основа на предположения относно субективната страна на деянието. Без никакви доказателства се предполага, че той е видял това прекъсване във запалването, че знае, че същото цели увреждане на системата за видеонаблюдение на пътен контрол, монтирана в служебен автомобил К. С. и не го е предотвратил или докладвал. Вината не може да се предполага в дисциплинарното производство, субективната страна следва да се докаже, при липса на данни от които да се направи извод в тази посока, актът е издаден без фактически основания. На второ място - налице е и съществено нарушение на административно производствените правила. Съгласно справка на стр. 11 от делото за извършена проверка, образувана със заповед №4332з-198/18.03.2019г. за изясняване на обстоятелства, изложени в писмо рег.№7855р-2113/05.03.2019г. на дирекция „Вътрешна сигурност“-МВР същата се отнася до поне седем отделни полицейски служители, за които се твърди, че са „палили“ и изключвали автомобилите по този начин, като само за П. се касае за несъобщаване, а не за

извършване на някакво действие целящо манипулиране на системата за записване. Съгласно чл. 205.3МВР (1) Дисциплинарно производство се образува при наличие на данни за извършено дисциплинарно нарушение и за неговия извършител. За изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпорежда извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. Проверка не може да се разпорежда по постъпил анонимен сигнал, освен в случаите, в които в него се съдържат достатъчно данни относно времето, мястото и деянието, от които може да се направи обоснован извод, че служител на МВР е извършил дисциплинарно нарушение. Държавният служител, срещу когото се води дисциплинарно производство, може да участва в производството самостоятелно или да бъде подпомаган в защитата си от посочен от него служител на МВР. Систематичното тълкуване на разпоредбите води до извод, че за всяко дисциплинарно-отговорно лице следва да има самостоятелно производство, в което то пълноценно да упражни правото си на защита. В случая не се касае за съучастие/ не се твърди такова, няма общност на умисъла/, за да бъдат проверени тези факти в рамките на едно производство и за настоящия състав е съвсем непонятно по какъв начин и защо жалбоподателя е „пришит“ към проверка, която цели да разследва едно съвсем друго дисциплинарно нарушение, което към момента на проверката не е и категорично установено. Съдът намира, че заповедта не е издадена в противоречие с целта на закона, но същата е немотивирана, издадена в нарушение на установената форма, процесуално и материално незаконосъобразна. Жалбата е основателна, а заповедта като незаконосъобразна следва да бъде отменена на изложените по-горе основания. Разноски съдът не следва да присъжда, тъй като няма представен такъв списък, а само бланкетно са претендирани те. Водим от горното и на основание [чл. 172, ал. 1 и, ал. 2 от АПК](#) Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 332з.638 от 12.08.2019г. на Зам. Началник на ОПП -СДВР, за налагане на дисциплинарно наказание „Порицание“ на държавен служител в СДВР за срок от 6 (шест месеца)на държавен служител младши инспектор А. К. П. [ЕГН]

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.